

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

502. SESJA PLENARNA EKES-U W DNIACH 15 I 16 PAŹDZIERNIKA 2014 R.

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2013”

COM(2014) 249 final

(2015/C 012/08)

Sprawozdawca: **Paulo BARROS VALE**

Dnia 1 października 2014 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2013”

COM(2014) 249 final.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 23 września 2014 r.

Na 502. sesji plenarnej w dniach 15–16 października 2014 r. (posiedzenie z 15 października) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 127 do 1 – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny co roku dokonuje oceny sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji, która jest fundamentalną polityką Unii Europejskiej. EKES pozytywnie ocenia treść sprawozdania, ogólnie zgadza się z jego treścią i wyraża zaniepokojenie obecnym kontekstem.

1.2 Wolna i uczciwa konkurencja, która jest gwarantem interesów podmiotów gospodarczych i konsumentów oraz zabezpiecza interes publiczny, zasługuje na podjęcie wszelkich możliwych wysiłków. Wkład Komisji Europejskiej jest istotny, a EKES z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane w zakresie przestrzegania przepisów wewnętrznych i współpracy międzynarodowej.

1.3 W tych nieustannych pracach za istotne uznaje się działania krajowych organów ds. konkurencji. Organy te muszą dysponować zasobami ludzkimi i materialnymi, które pozwolą im działać skutecznie i proaktywnie, a nie reaktywnie, jak ma to często miejsce. Dzięki położeniu silniejszego akcentu na działania zapobiegawcze można uniknąć różnych nielegalnych i szkodliwych dla rynku sytuacji, które wpływają zwłaszcza na małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), lecz także na konsumentów.

1.4 EKES uważa jednak, że przyjęcie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie niektórych aspektów roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia prawa ochrony konkurencji jest bardzo ważne. Państwa członkowskie muszą dokonać transpozycji i wdrożenia tej dyrektywy z należytą starannością, lecz należy wyrazić ubolewanie, że wnioskowi nie towarzyszy instrument prawny o takiej samej mocy wiążącej, wpisujący się w horyzontalne ramy prawne na rzecz dochodzenia roszczeń zbiorowych w przypadkach naruszenia praw i interesów zbiorowych.

1.5 Poza regulacjami trzeba będzie zadbać o możliwość i zachęty do samoregulacji, szczególnie poprzez ustanowienie porozumień między organizacjami producentów, dystrybutorów i konsumentów. Dobre przykłady takich działań prowadzonych już w Europie mogą i powinny być naśladowane.

1.6 Ze względu na to, że w świetle traktatów niemożliwe jest ujednoczenie polityk fiskalnych, polityka konkurencji powinna zapewniać możliwie najniższy poziom zakłóceń wynikających z systemu podatkowego w UE.

1.7 Rynek energii musi nadal zasługiwać na szczególną uwagę, gdyż jednolity rynek nie został jeszcze ukończony. Wzmocnienie sieci europejskiej, umożliwiającej handel transgraniczny, oraz inwestycje w energię odnawialną, które obok korzyści ekologicznych zapewniają dostęp do sieci innych producentów, powinny być centralnym elementem pobudzania faktycznej konkurencji w sektorze, co pozwoli zmniejszyć ceny tak dla przedsiębiorstw, jak i dla rodzin.

1.8 Swobodny dostęp konsumentów do wszystkich rynków ma żywotne znaczenie. Do tego wydatnie przyczynia się cel agendy cyfrowej dotyczący powszechnej dostępności połączeń szerokopasmowych. Dostęp do rynku cyfrowego, na którym wielokrotnie stosuje się ceny niższe niż na rynkach tradycyjnych, umożliwiłby konsumentom nabycie pewnych dóbr, które w innej formie są dla nich niedostępne.

1.9 Współpraca międzynarodowa znajduje się w centrum różnorodnych wysiłków, których wyniki są godne pochwały. Niemniej nie można zapominać o działaniach, które należy jeszcze przeprowadzić. Poza dwustronnymi działaniami należy kontynuować wysiłki podejmowane wspólnie ze Światową Organizacją Handlu i Międzynarodową Organizacją Pracy. Europa nadal wystawiona jest na nieuczciwą konkurencję, tak w obrębie swych granic, jak i poza ich zasięgiem, ze strony przedsiębiorstw publicznych i prywatnych z krajów, gdzie normalną praktyką jest przyzwolenie na bezprawną pomoc państwa (szczególnie w dziedzinie energii), gdzie przepisy ekologiczne są znacznie łagodniejsze i gdzie nie przestrzega się takich samych norm pracy (wielokrotnie przy jawnym pogwałceniu najbardziej podstawowych praw ludzkich).

2. Treść sprawozdania za rok 2013

2.1 W 2013 r. zaobserwowaliśmy pewne oznaki ożywienia gospodarczego w Europie. Większe zaufanie i konkurencyjność nadal znajdują się w centrum europejskich działań politycznych, by wspomóc inteligentny i zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, który jest głównym elementem strategii „Europa 2020”.

2.2 W sprawozdaniu przytacza się wnioski z przeprowadzonego w 2013 r. przez Parlament Europejski badania dotyczącego polityki konkurencji, w którym wyraźnie wskazuje się na znaczenie tej polityki w świetle wspomnianego celu: „polityka konkurencji, która przyczynia się do wzrostu konkurencji, pobudzi wzrost ekonomiczny”.

2.3 Sprawozdanie składa się z ośmiu części: Wspieranie konkurencyjności poprzez walkę z kartelami; Zapewnienie skutecznego egzekwowania przepisów prawa ochrony konkurencji i kontroli łączenia przedsiębiorstw w interesie przedsiębiorstw i konsumentów; Unowocześnianie pomocy państwa w celu kierowania środków publicznych na zwiększanie konkurencyjności; Promowanie uczciwego i stabilnego sektora finansowego w celu wsparcia gospodarki realnej; Energia: sektor, w którym najbardziej potrzebne jest „więcej Europy”; Egzekwowanie zasad konkurencji w ramach gospodarki cyfrowej w celu wspierania europejskiej agendy cyfrowej; Międzynarodowa współpraca w obszarze polityki konkurencji w celu rozwiązywania problemów związanych z globalizacją; Dialog na temat konkurencji z innymi instytucjami.

3. Uwagi ogólne

3.1 Bez wątpienia MŚP są filarem ożywienia gospodarczego w Europie. Są one także, ze względu na swe rozmiary, najbardziej narażone na skutki nadużywania pozycji dominującej, co w wielu przypadkach prowadzi do ich zniknięcia z rynku. Kwestia nadużywania pozycji dominującej powinna zostać potraktowana ze specjalną uwagą w polityce konkurencji, zwłaszcza w przypadku nadużyć popełnianych przez wielkie sieci handlowe, które stopniowo zniszczyły małych dostawców i małe firmy handlowe, a w rezultacie uwarunkowały wybór konsumentów. Dyrektywa w sprawie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia art. 101 i 102 TFUE została dobrze przyjęta i uznana za nadzwyczaj ważną. Zapobieganie takim naruszeniom nabiera jeszcze większego znaczenia i zasługuje na głębszą refleksję, by działania prewencyjne stały się skuteczne.

3.2 EKES uważa, że działalność krajowych organów ds. konkurencji powinna być proaktywna, a nie reaktywna, co ma miejsce w większości przypadków, kiedy to zajmują się one daną sprawą w wyniku doniesienia zgłoszonego przez operatorów lub konsumentów. Nadzór nad niektórymi negocjacjami, które powinny się raczej nazywać nakazami, mógłby przyczynić się do uniemożliwienia niektórych przypadków nadużyć pozycji dominującej. Znaczną poprawa wymiany ważnych informacji w obrębie łańcucha produkcji jest istotnym warunkiem dokonania koniecznego postępu.

3.3 Także sektory wyraźnie zależne od cen surowców powinny stać się przedmiotem specjalnego zainteresowania ze strony krajowych organów ds. konkurencji, gdyż często wzrost cen surowców (lub nawet groźba ich wzrostu) niemal natychmiastowo znajduje odzwierciedlenie w cenie końcowej, podczas gdy ich spadek nie pociąga za sobą przeciwnego skutku.

3.4 EKES zwraca uwagę na to, że polityka konkurencji powinna koniecznie zająć się problemami rynku zamówień publicznych, który w większości przypadków pozostaje zamknięty. W rzeczy samej rynek zamówień publicznych jest rozczłonowany i tylko niewiele podmiotów ma do niego dostęp pomimo bieżących prac nad kompleksowym rynkiem elektronicznych zamówień publicznych. Słaba konkurencja jest niekorzystna dla interesu publicznego – brak alternatywy nie pozostawia jednostkom publicznym marginesu działania, co prowadzi do sytuacji, w której wybór stale pada na te same podmioty, i w niektórych przypadkach do nazbyt bliskich stosunków między przedsiębiorstwami i władzami publicznymi.

3.5 Nie wolno zapominać o osłabionej pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstw prowadzących działalność na obszarach wyspiarskich i najbardziej oddalonych, na których koszty dostępu do pozostałych rynków są przeszkodą dla zdrowej konkurencji w stosunku do innych operatorów. W takich przypadkach można by spróbować stworzyć mechanizmy ułatwiające tym firmom dostęp do rynków centralnych, promując w ten sposób zdrową konkurencję wszystkich podmiotów w obrębie UE.

3.6 Żywością nabiera konkurencja, której podlegają przedsiębiorstwa europejskie, tak w obrębie swych granic, jak i na innych rynkach, ze strony przedsiębiorstw publicznych i prywatnych z krajów trzecich chronionych przez dającą im przewagę konkurencyjną bezprawną pomoc państwa, korzystne dla nich standardy ochrony środowiska i permissywne przepisy prawa pracy, które w wielu przypadkach podważają podstawowe prawa człowieka i prawa obywateli i konsumentów. Dalsze wysiłki w zakresie współpracy międzynarodowej prowadzone w ramach Światowej Organizacji Handlu, Międzynarodowej Organizacji Pracy i poza nimi powinny pozostać priorytetem działań dyplomatycznych w zakresie zwalczania tych nierówności, aby zająć się problemem konkurencji i bardziej zaangażować w obronę praw człowieka.

4. Promowanie konkurencyjności poprzez zwalczanie karteli i przepisy prawa ochrony konkurencji

4.1 Zwalczanie karteli nabiera szczególnego znaczenia w dziedzinach dotyczących polityki konkurencji. Dlatego też pozytywnie przyjmowane są wysiłki Komisji w zakresie zwalczania tej praktyki wpływającej na całą gospodarkę. Działania związane z rynkami finansowymi, a zwłaszcza z rynkiem surowców i półproduktów, na którym wahania cen warunkują nie tylko rynek wewnętrzny, lecz także zdolność konkurencyjną Europy na poziomie globalnym, mają kluczowe znaczenie dla wzrostu w momencie, gdy niezbędne staje się podbicie nowych rynków. Trzeba podkreślić wykrycie i ukaranie firm uczestniczących w trzech kartelach działających w obszarze przewodów instalacji elektrycznej, pochodnych instrumentów finansowych i krawetek, jak i zgłoszenie zastrzeżeń do dostawców układów pamięci przeznaczonych dla inteligentnych kart.

4.2 EKES popiera prace w zakresie przepisów prawa ochrony konkurencji, gdyż uważa je za kluczowe dla polityki w tej dziedzinie. Pragnie potwierdzić swe poparcie dla prac Komisji, które przyczyniły się do powstrzymania sztucznej fragmentacji rynku wewnętrznego, a także pogratulować zakończenia procesu ochrony konkurencji i normalizacji płatności dokonywanych przez internet, pisemnego zgłaszania zastrzeżeń co do banków w kwestiach ich skoordynowanego działania w celu zapobiegania dostępowi giełd do rynków swapów ryzyka kredytowego, a zwłaszcza wniosków z badania dotyczącego zagadnień ochrony konkurencji związanych ze stopami referencyjnymi LIBOR, EURIBOR i TIBOR, które zwiększyły bezpieczeństwo na rynku.

4.3 W 2013 r. przyjęto wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia prawa ochrony konkurencji. EKES pozytywnie ustosunkowuje się do tego dokumentu, w którym przeciwdziała się różnicom między prawodawstwami krajowymi i nierównemu traktowaniu ofiar i sprawców, obejmując ochroną prawną konsumentów, co jest stałą troską wyrażaną w opiniach Komitetu.

4.4 EKES opowiada się za ujednoczeniem, lecz wyraża pewne zastrzeżenia do tekstu mogącego nadmiernie sprzyjać łamiącym przepisy firmom, które korzystają z programów łagodzenia kar, choć uznaje znaczenie tego instrumentu dla wykrywania tajnych karteli. Zalecono ponadto zbliżenie tekstów wniosku dotyczącego dyrektywy i zalecenia w sprawie pozwów zbiorowych, ubolewając, że „ustanowienie pozwu zbiorowego w dziedzinie konkurencji, które mogłoby być skutecznym narzędziem dla konsumentów, zostało wyłączone i umieszczone w zaleceniu nieposiadającym mocy wiążącej, zachęcającym państwa członkowskie do stworzenia u siebie mechanizmów pozwu zbiorowego”⁽¹⁾.

4.5 EKES pozytywnie odnosi się do wciąż prowadzonych prac koordynujących między Komisją a krajowymi organami ds. konkurencji oraz europejską siecią konkurencji. Wnosi ponadto o bardziej zdecydowaną wymianę ważnych informacji między różnymi podmiotami. Pragnie zaznaczyć swe zaniepokojenie trudnościami ze strony niektórych krajowych organów ds. konkurencji faktycznie usiłujących uregulować niektóre sektory, w których wciąż występują i pozostają całkowicie bezkarne działania mające znamiona zmowy lub też nadużycia.

4.6 Polityka konkurencji powinna być powiązana z działaniami pozostałych Dyrekcji Generalnych, by zwalczać zmowy i nadużycia pozycji dominującej, które naruszają przestrzeganie norm społecznych, ekologicznych i norm bezpieczeństwa produktów oraz utrudniają wejście na rynek nowych producentów, stawiając ich na wyraźnie gorszej pozycji.

5. Modernizacja pomocy państwa

5.1 EKES z zadowoleniem przyjmuje proces modernizacji pomocy państwa, który wpisuje się w inicjatywę przewodnie strategii „Europa 2020”. Sprawne stosowanie pomocy państwa, która wspiera politykę spójności i skierowana jest na sektory przyczyniające się do rozwoju Europy, ma kluczowe znaczenie. Skromne środki publiczne muszą być wykorzystywane zgodnie z celami wytyczonymi w strategii „Europa 2020” i umożliwiać konwergencję regionów w trudnej sytuacji, inwestować w sektory priorytetowe, promować gospodarkę i zatrudnienie oraz ułatwiać finansowanie MŚP.

5.2 Modernizacja pomocy państwa nie powinna jednak pomijać pomocy dla służb publicznych odpowiadających na potrzeby społeczne (takie jak zdrowie, kształcenie i szkolenie, dostęp do rynku pracy i powrót do działalności zawodowej, opieka nad dziećmi i osobami starszymi, pomoc dla grup w trudnym położeniu prowadząca do ich włączenia społecznego), których nie wolno zignorować. Trzeba raczej rozważyć specyfikę sektorów zapewniających usługi całemu społeczeństwu, w których to sektorach jakość powinna mieć znaczenie nadrzędne, mimo znaczenia skutecznego wykorzystania coraz skromniejszych zasobów.

5.3 W kontekście znacznej mobilności należy zadbać o swobodę wyboru podmiotów świadczących usługi zdrowotne i zastanowić się nad rozwiązaniem, które, nie podając w wątpliwość jakości usług i obrony grup w trudnym położeniu, pozwoli uniknąć sytuacji, w której użytkownicy będą podlegali władzy dyskrecyjnej czy to państwa, czy też ubezpieczycieli. Temat ten jest tak ważny, że zasługuje na dogłębne zajęcie się nim w opinii z inicjatywy własnej.

5.4 EKES już pozytywnie ustosunkował się do modernizacji polityki UE w zakresie pomocy państwa. Popiera zwłaszcza nowe wytyczne odnoszące się do pomocy dotyczącej systemów handlu emisjami dwutlenku węgla, które zapobiegają delokalizacji przemysłu do krajów, gdzie przepisy w tym zakresie są znacznie łagodniejsze. Ubolewa niemniej, że nie zostało wprowadzone zalecenie dotyczące podniesienia pułapu pomocy de minimis z obecnego poziomu 200 tys. euro do 500 tys. euro, co miało miejsce w przypadku usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s.83.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 74.

6. Konkurencja sektorowa

6.1 Uczciwy i stabilny sektor finansowy

6.1.1 Znane są trudności, które napotkał sektor finansowy, i ich wpływ na finansowanie gospodarki realnej i na zaufanie do rynków finansowych. Podjęto wiele wysiłków, by przywrócić zaufanie i zwiększyć przejrzystość poprzez zmniejszenie ryzyka systemowego. Tymczasowa pomoc państwa dla sektora finansowego uratowała go przed załamaniem, niemniej wiadomości o nowych skandalach, które niweczą niepewną równowagę, zdają się pojawiać zawsze, gdy daje się dostrzec oznaki ożywienia. Dlatego też jak najbardziej leży w naszym interesie utrzymanie stałej ścisłej kontroli nad tym sektorem, by zapobiec nieodpowiedzialnemu postępowaniu instytucji finansowych, zarówno tych, które skorzystały ze wsparcia, jak i tych, które z niego nie skorzystały.

6.1.2 Pomimo delikatnej sytuacji w tym sektorze trzeba kontynuować proces wykrywania bieżących nielegalnych praktyk, choć nie zdaje się on mieć znacznego wpływu na giganty finansowe, które nadal postępują w sposób negatywnie wpływający na rynek.

6.1.3 Trzeba zwrócić uwagę na wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę, którego się od dawna domagano i który przywróci sprawiedliwość w Europie dzięki harmonizacji kosztów związanych z korzystaniem z tych kart.

6.2 Sektor energii

6.2.1 Jednolity rynek energii nadal nie istnieje. Ceny energii pozostają wysokie, co stanowi istotne obciążenie dla budżetów przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Liberalizacja rynku nie przyniosła dotąd wzmocnienia konkurencji i przejrzystości, a Europa nadal cierpi z powodu niekorzystnie wysokich kosztów energii w stosunku do innych światowych konkurentów. Nawet transgraniczne dostawy energii zasługują na szczególną uwagę w kontekście zapewnienia swobodnego rynku wewnętrznego.

6.2.2 Obecny konsensus co do konieczności opracowania wspólnej polityki energetycznej, inwestycji w infrastrukturę, wzrostu efektywności energetycznej oraz wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych należy wykorzystać na rzecz rozwoju sektora energii. W istocie, odnawialne źródła energii nie mogą konkurować na równych zasadach z energią ze źródeł kopalnych i jądrowych, ze względu na to, że są one nadal bezpośrednio subsydiowane z budżetów publicznych, a związany z ich stosowaniem koszt środowiskowy i wpływ na zdrowie nie jest internalizowany. Odnawialne źródła energii nadal znajdują się na dość wczesnym etapie rozwoju i należy je w większym stopniu wspierać, aby mogły konkurować na rynku na uczciwych warunkach.

6.2.3 Ponadto odnawialne źródła energii nie powinny być postrzegane jedynie jako nowe źródło energii. Ich rozwój otwiera nowe możliwości dla ustanowienia zdecentralizowanego modelu produkcji energii, w ramach którego obywatele i społeczności lokalne mogą być równocześnie producentami i konsumentami. Taki nowy model powinien być wspierany poprzez ustanowienie odpowiednich ram regulacyjnych, zapewniających łatwy dostęp drobnych producentów energii elektrycznej do sieci⁽³⁾.

6.2.4 Europejskie połączenia w dziedzinie energii są niezbędne z punktu widzenia polityki konkurencji. Wrażliwość Europy pod względem energii unaocznili niedawny konflikt na Ukrainie, który może narazić na szwank dostawy gazu do centrum Europy. Powiązanie istniejących systemów energetycznych Półwyspu Iberyjskiego z państwami w centrum Europy nie tylko zlikwidowałoby marginalizację rynku iberyjskiego w stosunku do reszty UE, lecz także pozwoliłoby uniknąć problemów spowodowanych awariami dostaw energii z Rosji.

6.2.5 Reforma europejskiej polityki energetycznej ma kluczowe znaczenie zwłaszcza w kontekście przygotowywania umów handlowych z USA, gdzie koszty energii są wyraźnie niższe, co stawia przedsiębiorstwa europejskie od początku w niekorzystnej sytuacji

6.3 Gospodarka cyfrowa

6.3.1 Jest to sektor szczególnie narażony na nielegalne praktyki konkurencyjne, gdyż przedsiębiorstwa specjalizujące się w zaawansowanych technologiach, podlegające stałym i szybkim innowacjom, mogą nie być w stanie czekać, aż decyzje zostaną podjęte zwykłym trybem, i wskutek tego zniknąć z rynków.

⁽³⁾ Dz.U. C 226 z 16.7.2014, s. 1.

6.3.2 EKES ponownie wyraża poparcie dla wytycznych w sprawie pomocy państwa dla sieci szerokopasmowych, ponieważ służą one realizacji celów agendy cyfrowej.

6.3.3 Jednolity rynek telekomunikacji nadal nie został osiągnięty. Chociaż odnotowano obniżkę opłat, pozostają one na wysokim poziomie, ze szkodą dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Stopniowe obniżanie opłat roamingowych, prowadzące do ich zniesienia pod koniec 2015 r., stanowi pozytywny krok. Obecnie należy skupić się na rzeczywistym obniżeniu pozostałych opłat i zapewnieniu powszechnej dostępności łącz szerokopasmowych wysokiej jakości. EKES podtrzymuje swoje przekonanie, że ustanowienie jednego organu regulacyjnego w UE mogłoby przyczynić się do osiągnięcia tych celów.

6.3.4 Należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie powszechnego dostępu do łącz szerokopasmowych, gdyż zwłaszcza w mieszkaniach rodzin o niskich dochodach dostępu tego jeszcze nie ma, co oddala od rynku cyfrowego wielu obywateli, nieposiadających możliwości dostępu do rynków, na których ceny są w wielu przypadkach korzystne.

6.3.5 EKES popiera prace nad patentami SEP (standard-essential patents), które przyczyniają się do zwalczania nadużywania pozycji dominującej.

7. Współpraca międzynarodowa

7.1 EKES z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie transatlantyckiego partnerstwa w dziedzinie handlu i inwestycji oraz z Japonią w sprawie umowy o wolnym handlu, a także rozwój dialogów wysokiego szczebla prowadzonych z przedstawicielami poszczególnych organów ds. konkurencji państw trzecich. Ważne jest także podpisanie umowy o współpracy ze Szwajcarią, która umożliwi wymianę informacji między organami ds. konkurencji i która mogłaby ułatwić niektóre, bieżące i przyszłe, procedury dochodzeniowe.

7.2 Nieuczciwa konkurencja ze strony państw trzecich, które nie przestrzegają najbardziej podstawowych reguł, zasad i podstawowych praw socjalnych i środowiskowych, podważa uczciwy handel zewnętrzny. Współpraca międzynarodowa powinna być rozwijana na najwyższym szczeblu oraz w ramach WTO i MOP w celu zagwarantowania nie tylko praw człowieka, lecz także uczciwej konkurencji.

7.3 Globalizacja jest rzeczywistością, a eksport ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu gospodarczego w Europie. Należy ustandaryzować praktyki, aby UE mogła konkurować na równych warunkach na rynkach, gdzie nadal przyznawana jest bezprawnie pomoc państwa lub gdzie prawo pracy jest nieskuteczne.

8. Dialog międzyinstytucjonalny

8.1 Pomimo pełnych kompetencji Komisji w dziedzinie polityki konkurencji, DG ds. Konkurencji i jej komisarz nadal prowadzą ścisły dialog z Parlamentem Europejskim. Także EKES i KR były informowane o pracach DG ds. Konkurencji, a urzędnicy brali udział w posiedzeniach sekcji i grup analitycznych.

8.2 EKES pozytywnie odnosi się do kontynuacji swojej współpracy z Komisją, zauważa jednak, że można by ją poprawić, zacieśniając stosunki między instytucjami oraz prowadząc bardziej stałe monitorowanie z udziałem grupy utworzonej przez EKES podczas przygotowywania sprawozdania końcowego, umożliwiając tym samym szybsze reagowanie Komitetu na prace Komisji.

Bruksela, 15 października 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE